

श्री जैन धर्म प्रकाश

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पृ. १३ मुं भवत. १८५३ना आदरवा सुद १५ भा १८५३

माळिनी.

मनसि वचसि काये, पुण्य पीयूषपूर्णं ।
स्त्रिभुवनप्रपकार श्रेणिभिः मिणयंतः ॥
परगुणपरमागून्, पर्वती कृत्य नित्यं
निज हृदि विकसंतः सन्ति संतः कियंत ॥१॥

मंगल कर्ता.

जैन धर्म प्रसारक सभा
भावनगर.

शक १८१८

सन १८८७

अमदावाद—“ओगो वर्नाडबुलर भीन्दींग प्रस.भां
नधुसाई रानयंग भारकतीयाओ छापी प्रसिद्ध कथं
मुदय वर्गना ३१) धायेण प्रसु आना
१८८३ अंक ओकना धि आया

અનુક્રમણિકા.

વિષય

- ૧ શ્રી પદ્મપ્રભા જિન સ્તુતિ
- ૨ પાંચ પુરૂષ કથા.
- ૩ બાળજીવ શિક્ષાશતક.
- ૪ નિતિવાક્યા મૃત.
- ૫ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમાના નિયમોનાં વધારો
- ૬ વર્તમાન સમાચાર.

પૃષ્ઠ

૮૧

૮૨

૮૩

૮૪

૮૫

૮૬

ચોપાનીયું રખડતું મુઠીને આશાતના કરવી નહીં.

આહકોને ભેટ.

મુનિરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જન્મ ચરિત્ર.

ગયા વર્ષની ભેટ તરીકે નિર્માણ કરેલું આ ચરીત્ર હજી તૈયાર થાય છે. છપાઈ બહાર પડેથી સવાજમ મોકલનારા સર્વે આહકોને તરતજ રવાને કરશું માટે સવાજમ ના મોકલ્યું હોય તેમણે તરતજ મોકલાવવું બોલના પોસ્ટેજ માટે અરધો આંગો વધારે મોકલવો.

તંત્રી.

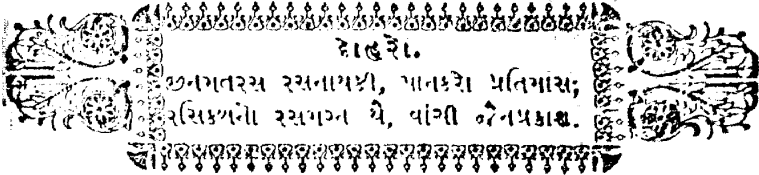
શ્રી ત્રિપષ્ઠિ શતાકા પુરૂષ ચરિત્ર,

વર્ષ ૩ વું.

આ વર્ષમાં ત્રીજા ને ચોથા બે પર્વનું વાર્ષિક સંપૂર્ણ આપશે. ચરિત્રો કે ગદ્યા પુરૂષોના આપશે. તેમાં બે દ્વી-માસી બેક બહાર પડ્યા છે. ત્રીજા પાંચ તારીકે બહાર પાડ-

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તકે ૧૩ મુ.શક ૧૮૧૯ ભાદરવા શુદ્ધિ ૧૫. સંવત ૧૯૫૩ અંક ૬ ઠે.

શ્રી પદ્મ પ્રભુ જિન સ્તુતિ.

કહ્યાની દેશી.

‘ધાર તરવારની સોહલી દોહલી.’ એ રાગ.

વિષ્ણુ અર્થિત પ્રભુ પદ્મ તુલ પદ નયું,

શાંતિકર ગુણકર શાંતિ દાતા.

એ આંકણી.

ભારતિ સુરશર શેષ ગુણ સદસથી,

તુલ સુયશ સ્તવનમાં હાર પામે;

બૂજ યુગળ જળાપિ જળ આમળ તળ ખળ રહીત,

જન કચળ શ્રાઝ વિળ પાર પામે.

વિષ્ણુ ૧

વામન મન કરે આઝ ચૂન ફળ બળી,

બાળ બરે ફાળ શરીરિય અદવા;

તરંગ ગુણ ધરે બકિત બાંધથી,

બાળ્ય પુણ્યાંગળી ગગન કરવા.

વિષ્ણુ ૨

૮૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પાંચ પુરુષ કથા.

શ્રી આદીત્યેર ભગવંતે વ્યારે પોતાના ૬૮ પુત્રોને સંસાર ત્યાગ કરવા સંબંધી ઉપદેશ કર્યો અને કપાયાદિવડે અધિવા કર્મોનો વિષાક બતાવ્યો ત્યારે તેઓ બોલ્યા કે “હે સ્વામી! આપ તો કર્મનો વિષાક આપો છો.” બહારક બતાવો છો અને અંતરે તો શ્રી પુત્રદિકના પ્રેમનો પાસ મહા દુસ્તાવ લાગે છે; એક પાત્રુ દુર્ભાગ્ય એવો મોહ છે અને બીજી પાત્રુ મહા ભયંકર સંસાર જ્ઞાતાં તે તણ ચપાવો નથી તેથી અંતરે તો એક પાત્રુ વાપ અને બીજી પાત્રુ નદી નંતો વ્યાપ પ્રાપ્ત થયો છે. હવે અગારે શું કરવું?” ભગવંત બોલ્યા—“હે વત્સો! સંસારમાં રહેવું વિષાદન્ય સુખ મહા તુષ્ઠ તેમજ અનિત્ય છે, અને તેના ત્યાગથી પ્રાપ્ત થનાર મોક્ષ સુખ અનંત અને સાશ્વત છે આ સંસારમાં સુખ અને અસુખ ગતિમાં જતારા જીવેલી મન વચન કાપાની મેષ્ટા તેને અનુસરતીજ હોય છે જેને જેટલો મોહ હોય છે તેને તેટલોજ સંસાર હોય છે. સંસારનો અર્થ તપસ્ય-વૃદ્ધિને લાગી મોહના વધારા ઘટારા ઉપર આધાર રાખે છે. પ્રાણીને સર્વેય રંગની ક્ષતિપિ તેના પૂર્વકૃત કર્મને અનુભાવે થાય છે. તે ઉપર પાંચ જીવેલાં નિર્હરણ કહું છું તે સાંભળો—

અનેક ભુવનોવડે સંપ્રીર્ણ સંસારપુર નામના પતનમાં જોમના માતા-પિતા કથાશેષ થયેલા છે એવાં પાંચ ક્ષાપુત્રો વસે છે. તેમના ૧ અલાભ્ય ૨ દુરલાભ્ય ૩ લાભ્ય ૪ આસન્ન સિદ્ધિ અને ૫ તદલાભ સિદ્ધિ એવા અનુક્રમે પૃથક્ પૃથક્ નામ છે. તે સંસારરૂપ પતનમાં પાંચ નગરીઓ તેના શાખાપુર બની છે. તેના નરકપૂરી, તિર્યગપૂરી, મનુષ્યપૂરી, સ્વર્ગપૂરી અને સિદ્ધિપૂરી એવાં જુદા જુદા નામ છે. તે પાંચે નગરીમાં મહામોહ, અતિ મોહ, સંમોહ, મોહ અને ક્ષીણ મોહ નામના પાંચ સાર્યવાદ વસે છે. તે પાંચેને અનુક્રમે નરકગતિ, તિર્યગગતિ, મનુષ્યગતિ, દેવગતિ અને સિદ્ધિગતિ નામે પાંચ પુત્રીઓ છે તે પાંચે સાર્યવાદ પોતા પોતાની પુત્રીઓને લઈને તેને લગિત વર શોધવા માટે સંસારપુર પતને આવ્યા. ત્યાં તે અભવ્યાદિયોને અંદર અંદર ધર્મે વિચાર કરતા દેખાવે તેઓ શું બોલે છે તે સાંભળવા માટે તે પાંચે સાર્યવાદ તેમની નજીક આપીને બેઠા.

પ્રથમ અલાભ્ય બોલ્યો—અરે બાઈઓ! આ સંસારમાં પુણ્ય, પાપ, તે અનેના ક્ષા, પરબાવ અને કર્મના બાંધ કે મોક્ષ કાંઈ પણ નથી. કર્મ-

પાંચ પુરુષ કથા.

૮૩

જાનની બુદ્ધિએ કરીને શિત ઊપગ્રાહિ પરિસદ, આતાપના, કેશભેય અને મદ્ય પારણ વિગેરે વ્યથા નેએ બોગવે છે તેમને તે માત્ર કાચ ક્ષેષને અર્થે થાય છે. તેનું કાંઈ બીજું ફળ મળવાનું નથી કુપા સહન કરવી તે મૃત્યુને માટે થાય છે, તપકર્મભોગવચના માટે છે, દેવ પૂજાદિ ધનહાની માટે થાય છે અને મૈત્ર પારણ કરવું તે પ્રત્યક્ષ હાનિકષણ છે. પૂર્વે લોકો ધર્મ કથાનું વ્યાખ્યાન યુગ્ય લોકોને હાવા માટેજ કરે છે તેથી સ્વેચ્છાવડે વિવિધ સુખનું સેવન કરવું એજ ખરેખરો તત્વ છે.

દુરભવ્ય બોધ્યો—ઈંદ્રીયન્ય સુખોનો ત્યાગ કરીને પરમવમાં સુખ પામવાની આશાએ જે પ્રયત્ન કરે તો હાથમાં આવેલા પક્ષીને ઉડાડી છુટે તેને પકડવા માટે પાસ નાખવા જેવું છે. તેથી હું તો કહું કે જે પ્રાપ્ત થયું હોય તે ભોગવીએ, મનમાં આવે તે ખાઈએ, અનેક પ્રકારના મદિરાદિક જળ પીએ અને આનંદ કરીએ. મને તો આ ધર્મજ ખરેખરો છટ લાગે છે.

લાભ્ય બોધ્યો કે—આ સંસારમાં શોભનીક એવા ધર્મ અને અર્થ જાને વર્ગ સાધવા યોગ્ય છે, માટે અર્થોઅર્થ જાનેની સાધના કરવી. કેવળ ભોમાંથી એકમાં આસક્ત થવું નહીં.

આસન્નસિદ્ધિ બોધ્યો—સર્વ અર્થનું સુખ સાધન એવો ધર્મજ ચારે પુરુષાર્થમાં પ્રધાન છે અને સન્નનોએ નિરંતર ઉઘમી થઈને તેજ સેવવા યોગ્ય છે. આછવીકાદિને અર્થે ગૃહીને ઉદ્યોગ કરવાની જરૂર છે ખરી પરંતુ તેનું પ્રમાણ બાંધીને પરિગતપણે ઉદ્યોગ કરવો; શેષ સર્વ કાળ ધર્મના સાધનમાંજ વ્યય કરવો.

છેવટે નિખાપ બુદ્ધિગાન તદ્ભાવસિદ્ધિ બોધ્યો કે—સર્વદા અવિહિન ઉદ્યોગી એવા ઉત્તમોત્તમ પુરુષોએ સેવેલો અને સર્વ સાવધ યોગનો ત્યાગ કરવાથી આવન અને પરમવમાં શુભ પરિણામવાળો સાધુ ધર્મજ દ્વિતવાંચક સર્વ જનોએ સર્વદા સેવન કરવા યોગ્ય છે.

આ પ્રમાણેના કથનને અનુસારે પાંચે સાધ્યપ્રતિઓએ પોતપોતાની કન્યાને યોગ્ય એવા અનુક્રમે પાંચે વર છે એમ જાણ્યું. તેથી તેઓમાંથી એકેકને બોલાવીને એકેક સાધ્યવાડે પોતપોતાની કન્યા આપતાં કહ્યું કે “આ મારી કન્યા હું તમને પરણું છું, માટે તમારે આજથી તેની આગામાં વર્તવું. આ પ્રમાણે કહીને કન્યા આપવાથી તેઓ જાહુજ પ્રસન્ન થયા. ૧ મહામોહની પુત્રી નરકગતિને આભવ્ય પરણ્યો. ૨ અતિમોહની પુત્રી તિર્યગગતિને દુરભવ્ય પરણ્યો. ૩ સમોહની પુત્રી તરુગતિને લાભ્ય પરણ્યો.

૮૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

૪ મોહની પુત્રી સ્વર્ગગતિને આસેત્રસિદ્ધિ પરણ્યો, અને ૫ ક્ષીણ-મોહની પુત્રી સિદ્ધિગતિને તદ્દલવસિદ્ધિ પરણ્યો. આ પ્રમાણે પાંચેને પોતપોતાને યોગ્ય કન્યાઓ પ્રાપ્ત થઈ-ત્યારથી વધુવરને ઉચિત રહેલ સંબંધવડે પ્રીતિ યુક્ત મનવાળા થઈને તેઓ રહેવા લાગ્યા અને મહામોહાદિ પશુ સ્નેહની બહુબળતા હોવાથી પોતાના બળમાઈની પાસેજ રહેવા લાગ્યા. અલ્પવ્યાદિક પાંચેએ પોતાની વક્ષમાઓની સાથે શુભ ભોગવતા સતા એ પ્રમાણે બહુ કાળ નિર્ગમન કર્યો.

એકદા દ્રવ્યોપાર્જન કરવા માટે સર્વ સામગ્રી નૈયાર કરી, અનેક પ્રકારના કપાણા લઈને, પોતપોતાની સ્ત્રીઓ સહિત, અનેક બનતીના કૌતુક બગળાદિ કરીને સારે દિવસે શુભ મુદ્દતે બિત્તાલ સહીત તે પાંચે પુરોએ જુદા જુદા પાંચ વહાણમાં બેસી રત્નહીન તરફ પ્રયાણ કર્યું. તે વહાણો અતિ વેગવડે સમુદ્રમાં આલતાં જ્યારે મધ્ય સમુદ્રમાં પહોંચ્યા તેવામાં એકાએક આકાશમાં બળે તેઓના દુર્ભાગ ચડીને આવ્યા હોય તેમ વાદળાઓ ચડીને આવ્યા, બિલકાપાતની જેવા વિજળીના જળપ્રકાર થવા લાગ્યા, ઉર્જિત ગર્ભરતના નિધાત થયા અને એક પીનબને દેખી ન શકાય તેવો ગાદ અંધકાર સર્વ આકાશમાં વ્યાપી ગયો. તે વખતે વહાણમાં બેઠેલા ઉતાડ-ઓએ જીવીતવ્યની આશા છોડી દીધી. તેમાંથી કેટલાક આબત પરબતમાં ઢિલકારી એવું દેવ ગુરુનું સ્મરણ કરવા લાગ્યા. અને કેટલાક કાયર મનુષ્યો દ્રવ્ય, પુત્ર અને કળાદિકતા મોહમાં ગ્રાસીત થવા સતા મૃત્યુને પાસે આવેલું જોઈ મુર્ચ્છિત થઈને ટળા પડ્યા. તે વખતે મુશળ જેવી પાણીની ધારાવડે વર્ષાદ વરસવા લાગ્યો, અને તત્કાળ તેઓના દુર્ભાગ યોગથી વહાણ બળવડે પૂરાઈ ગયું. પ્રાંતે પૂણ્યની પ્રાણીના મનોરથ જેમ બળ થાય તેમ તે પાંચે વહાણો તરતજ બળ થઈ કયાંકના થઈ ગયા. તે વખતે વહાણમાં બેઠેલા સર્વ લોકો સમુદાયી કર્મના યોગથી હાકારત કરતા તે બ્રહ્મણે જળશરણ થઈ ગયા. જીવીતવ્યતાના યોગથી અભવ્યાદિ પાંચે પુરોએ પોતપોતાની સ્ત્રી સહીત એકેક પાટીયું પ્રાપ્ત થયું. તે પાટીયાની સાથે તેઓ સન્નેડે વળગી પડ્યા. સમુદ્રના અતિ બિહંગના બળ હલોલમાં આવ્ય તેમ અથડતા, પીડતા અને અનેક પ્રકારના બળાવર બેઠેલી બાલ કરતા તે પાંચે પુરોએ સાત દિવસે પોતપોતાની સ્ત્રીઓ સહીત કંથારી કુડંગ નામના દ્વીપને કિનારે નીડ્યા.

પાંચ પૂરના કથા.

૮૫

સમ દુઃખવાળા પાંચે એક સ્થાનકે સાથેનું નીકળવાથી ખુશી થયા અને હજુ આપણું પુન્ય જગત છે એમ પરસ્પર કહેતા લાગ્યા પણ ન હોવાથી લગતા અને રહેવા ગોચર સ્થાનક શોધવા માટે તે દ્વીપમાં ભટકતા તે પાંચે જણાઓને ધરતી આકૃતિવાળા પાંચ વૃક્ષો નજરે પડ્યા. તેમાં કૌવચના વૃક્ષની નીચે અભવ્ય પોતાની નારક ગતિ નામની સ્ત્રી સ્વીત લઈને ધમને રહ્યો. કંથારો વૃક્ષની નીચે દુરભવ્ય પોતાની નિર્યગ્નિ નામની સ્ત્રીને લઈને રહ્યો, બદ્ધો વૃક્ષની નીચે ભવ્ય પોતાની નરગતિ નામની સ્ત્રીને લઈને રહ્યો, ઉંચરાના વૃક્ષની નીચે આસન્નસિદ્ધિ પોતાની સ્વર્ગગતિ નામની સ્ત્રીને લઈને રહ્યો અને ક-રાણીસાર વૃક્ષની નીચે તદ્ભવસિદ્ધિ પોતાની સિદ્ધિગતિ નામની સ્ત્રીને લઈને રહ્યો. આશ્રય સ્થાન મળી જવાથી ક્યાંક નિવૃત્ત થયેલા તે પાંચે દં-પતિઓ કોમક આળોની યજ્ઞોમાં બરાબર રહેલું અદિરજળ બહુ તૃષાતુર લે-વાથી પીવા લાગ્યા. અને કુષ્માતુર થવાથી કપિવૃથાદિકના કૃષ્ણો આપને પો-તાની સ્ત્રીઓ સહીત પ્રાણુ વ્રતિ કરવા લાગ્યા.

તેમાંનું અભવ્ય અને દુરભવ્ય એ એ તો ભાં નિરંતર હર્ષિતપણે સુખને માનતા સતા રહ્યા, ભવ્ય તો સુખ કે દુઃખ કાંઈ ન માનવા લાગ્યો. આસન્નસિદ્ધિ દુઃખીપણું માનવા લાગ્યો અને તદ્ભવ-સિદ્ધિ તો અત્યંત દુઃખીપણું અનુભવતા લાગ્યો. એકદા અનુકૂળ પવને કરીને ભાં સર્વે વૃક્ષો પહોંચીને યજ્ઞ ગયા તે વેળેને અભવ્ય બેઠ્યો કે-અ-હો આપણુ યજ્ઞયોગથી બુદ્ધો કેવા પુણ્ય કૃષ્ણને ઉદ્દામ થયો છે. દુરભ-વ્ય પણ તેના વાક્યને અનુમોદન આપતો મતો પ્રમોદવાન થઈ રહ્યો. ભ-વ્ય તો તે વગરનો સાંભળીને હર્ષ કે વિષાદ કાંઈપણ અનુભવ્યામિના વિચર રહ્યો. આસન્નસિદ્ધિ અને તદ્ભવસિદ્ધિ તો બોલ્યા કે આપ ક-જગત દ્વીપમાં અતિ તુચ્છ ફલાદીનું આસ્વાદન કરવું અને કનીકજનનું પા-ન કરવું તેજ વેળે હર્ષનું સ્થાનક હોય તો પછી વિષાદનું સ્થાનક બીજું શું કહેવાય ? માટે આમાં ખુશી થવા જેવું કિચિત્ પણ નથી. આ પ્રમાણેના બાવને ધારણ કરતા પોતપોતાના નિવાસ સ્થાનરૂપ વૃક્ષની ઉપર ભાં-ગેલા તદ્ભવના કિનારે અહીં છે' એવી નિશાની સૂચવનારા નિવાસો બાંધીને તેઓ રહેવા લાગ્યા.

એકદા સુનિવૃત્ત નામનો કોઈ વદાણુવડી તે રસ્તે નીકળ્યો. તેણે પૂ-ર્વોક્ત નિશાનીઓ વેળેને આ દ્વીપમાં કોઈક ભગ્નોપોતના કિનારો છે એ મ નાણુ એરડે ગદા કૃપાણુ તદ્ભવ હોવાથી તેણે નાવ સુકીને પોતાના મા-ખોળને તેઓને લેવા માટે મોકલ્યા. તેઓએ કાનરે ઉતરીને પાંચે જણાઓ

૮૬

શ્રી ચૈતન્યનં પ્રકાશ

તે સુચિત નમન સંભાવિતે તેમજ ચોક્કસનાઈ દર્શાવત કરી વાતચીત કરે
 હતું કે “તદ્વા દુઃખતા સ્થાન મન આ દુઃખમાં રહીને તમે કેટલું વિનાશ
 ન થયે? આને અનુભવી કહો એકે નેહી અમન કેવળમન બેસાડીને
 વિનાશ થયો ને મન સુધારવા મન નહિ, મનના આગમન મનના આ
 પ્રમાણેના વચનો સાંભળીને અભવ્ય બોલ્યો કે—“કહે બાપા! અહીં દુઃખ
 શું છે? બે અહીં સ્વયંસિદ્ધ બેલું” આ વૃક્ષરૂપ થઈ છે. અને આને કુળે
 કરીને પુષ્પ ફળાદિનું બોજન મેળવીએ છીએ, વળી હમણા આ વૃક્ષો પણ બ-
 ધા પક્ષીત થયા છે. આ તદ્દયને આનંદ આપનારી પ્રિયા નિરંતર સમિષે
 રહેનારી છે. આ કરતાં સમુદ્રનો પાર પામ્યા પછી અમને વધારે મુખ શું
 પ્રાપ્ત થયાનું છે? આટલું જીવીતના અરેદશના નવા સ્તરમાં દરે સા માટે
 પ્રસ્થાન કરીએ. આ દ્વીપ મહા શોભનીક છે માટે હું અહીંથી તમારી સા-
 થે કંઠી પણ આવવાનો નથી.” આ પ્રમાણેના તેના વચનો તેની નરકગ-
 નિ તાવતી સ્ત્રીએ પણ હર્ષિત થઈને માન્ય કર્યા.

દુરભવ્ય બોલ્યો કે—હું સમુદ્રનો પાર પામતા માટે તમારી સાથે
 આવીશ ખરો પણ હમણા નહીં; ઘણા કાળ પછી આવીશ. તેની તિર્થંગ-
 ગતિ નામની સ્ત્રીએ પણ એ વાતને અનુગોચર આપ્યું અને બોલી કે હે
 નાથ! તમે બરાબર કહ્યું છે.

ભવ્ય બોલ્યો કે—હે બાપા! હમણા તો તમે જાઓ છું ક્રાંતારે આ-
 વતા ઇચ્છું છું તો ખરો પરંતુ કેટલાક વર્ષ પછી તમારી સાથે આવીશ.
 નરગતિ નામની તેની સ્ત્રીએ તે વાત મંજૂર કરી.

આસન્નસિદ્ધિ બોલ્યો કે—હે બાપા! હું એક વર્ષ પછી તમારી સાથે
 આવીશ. તેની સ્વર્ગગતિ નામની સ્ત્રીએ આ કથન યુક્ત છે એમ કહ્યું.

આ પ્રમાણેના ચારેના ક્રાંતારે સાંભળીને તેમજ તેને સંપૂર્ણ સમત ને
 મની સ્ત્રીઓના વિચારો બદલીને આવેલ પુરુષો વિચારતા લાગ્યા કે—આહો!
 અહીં આ દેવગિઓનું પ્રકૃતિનું સાદરપાપુ બદલ આશ્ચર્યકારી દેખાય છે; કે-
 મકે મન વચન કાપાલે તેઓ એકત્ર લેવા તેવા દૃષ્ટિએ પડે છે. દેવગિનો સં-
 ચોગ દૂરથી આવીને ગળે છે તે કરતાં ગુણરૂપ અને પ્રકૃત્વાદિકનું સરખા
 પાણ ને બળાય છે તેમાં વિધાતાનીજ કૃપાળતા સંભાવે છે. આ પ્રમાણે વિ-
 ચારીને તે ચારે પુરુષોની ઉપેક્ષા કરી, આવેલા પુરુષોએ સ્વયંસિદ્ધિને પૂ-
 ક્યું કે “કહે હવે તમારો શું વિચાર છે?” તદ્દભવસિદ્ધિ બોલ્યો કે—
 “આહો નિઃકારણ બધુઓ! આ દુરંત એવા કદ સમુદ્રમાંથી બીજકત્ર કા-
 નિર્લેખ કર્યા શિવાય મને પાર વિનાશ. અહીં ને મુખ કોઈતમાં આવે છે

બાલજીવ શિક્ષા શતક

૨૭

તે મધુલિપ્ત ખડ્મ ધારાને ચાટવા જેવું છે. આ રથાનક અનેક પ્રકારના કદને આપનાર છે અને અહીંનું કથન માત્ર સુખ પશુ બહુજી તુચ્છ છે.” આ પ્રમાણેની પોતાના પ્રતિની ઉક્તિને સાંભળીને હર્ષ પામી સતી સિધ્ધિ-ગતિ નામની તેની સ્ત્રી બોલી કે “હે પ્રાણેશ! મને પણ એમજ રહે છે.”

પછી તે માણસોની સાથે નાવમાં બેસીને પોતાની સ્ત્રી સહીત તદ્દભવ-સિંધુ, સુવિત્ત નામના સાંચાત્રીકની સમીપે આવ્યો. તેને પોતાનો વૃત્તાંત કહી બતાવ્યો અને તેની સાથે વદાણમાં બેસીને સમુદ્રનો પાર પામ્યો. ત્યાં પોતાના સ્વજનવર્ગને મળ્યો અને ચિરકાળ પવેત સુખનું ભાગ્ય થયો.

આ પ્રમાણેની કથા કદીને ભગવંત બોલ્યા કે-હે વત્સો! આ દૃષ્ટાંત જે મેં તમને કહી સંભળાવ્યું તેનો સમ્યક્ પ્રકરણ ઉપનય હવે હું કરું છું તે લક્ષ પૂર્વેક સાંભળો—

અર્થ—

બાલજીવ શિક્ષા શતક.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૭૭ થી.

પૂર્વે શુભ જાવનાઓ જાવવાથી, ધર્મના અભ્યાસમાં વર્તવાથી, આજ-સ દૂર મુકવાથી અને અકાર્યો તજી દેવાથી પ્રાણી સ્વર્ગના સુખ પામે એમ કહ્યું છે. હવે સ્વર્ગમાં પણ પુણ્યોદયના વિશેષ પશુથી શું શું સુખ પામે અને કેવા કાર્યો કરે તે કહી બતાવે છે.—

દંદ્રાદિ પશુ ઉપજે, વિમાન વિષ્ણુ ઋદ્ધિવાન;
દિવ્યરૂપ ઢેરી ઉર્વશી, ધન નાટક ગીત વિતાવન. ૬૨.

વિનય નમ્ર સેવક મુગ્ધ, નિરોગ નિતંદ્ર સ્તિવંત;
નિત્ય ખુજે કદયાક કરે, નિર્મળ અવચિતંત. ૬૩.

“ત્યાં દંદ્રાદિ પશુ વિતાવન થાય અથવા વિમાનો અવિષ્ણિ થાય. તે અનેક પ્રકારની ઋતિવાળાં દિવ્ય રૂપ ધારી અને દેવાંગનાઓના તેમજ ઉર્વશી વિગેરે અપ્સરાઓના સ્વામીપણું પામે. નિરંતર મદા સુંદર નૃત્ય અને ગાન સાંભળ્યા કરે. વિનય વડે નમ્ર એવા સેવક દેવતાઓ અહનિશ સેવામાં તત્પર રહે. તે સાથે નિરોગી શરીર, આજસને નિદ્રા સ્વીત પશુ તેમજ નિરંતર આનંદી પશુ પામે. તે નિર્મળ અવધિમાન વાળા દેવતા નિરંતર ત્યાં રહેલા સિદ્ધપાત્રોમાં તેમજ નંદીશરદિકમાં જરૂરે સાધવ જિ-

૯૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નાશિંગોની પૂજા કરે અને તીર્થકરેના કલ્યાણકર્તા અવતરે ઉત્તર કરતામાં સામેલ થાય.” ૯૨-૯૩.

પ્રધાન આયુરિથિતિ લગે, વિશાળ ભોગ રસાળ;

અતી ઉત્તમકુળ અવતરે, બહુ યશસ્વિનંત ભુપાળ. ૯૪.

“ વળી બહુ વિસ્તૃત આયુષ્યની સ્થિતિ પર્વત મહા વિશાળ સુખ ભોગને ભોગને-અને આયુરિથિતિ પૂર્ણ થયે ત્યાંથી અતીને પાછો મનુષ્ય થઈ ઉત્તમ કુળમાં અવતરે ત્યાં પણ બહુ યશસ્વિનંત રાજા થાય.” ૯૪.

ન્યાય વિજય જસ ઉજળા, રમણી સુત પરિવાર;

શુદ્ધ ધર્મ કરી અવતરે, અઠતે સુર અવતાર. ૯૫.

“ ત્યાં રાજા શમો ઉજળા ન્યાય, સર્વત્ર વિજીતીપણ અને નિર્મળ યશ મેળવે. તેમજ સ્ત્રી પુત્રાદિ સર્વ અનુકૂળ પરિવાર પામે તે બધામાં પુણ્યનૃપથી પુણ્યના યોગથી મોહમાં ન મુગ્ધતા શુદ્ધ ધર્મનું અર્ચન કરે અને પ્રતિ જન્મ દુષ્ટ કર્મને પ્રથમ કરતાં સારી વિચિત્રતા કેવળે ઉત્તરે.” ૯૫

કેવળ અનુદરે સુરવરે જાણે, રવરે સુખ મુક્તિ સાર;

નમ્ર ભવ સંતે વિવરે વળી, કરે નાદુરો નાશ. ૯૬.

“ એ પ્રમાણે અનુક્રમે દેવતાઓ અને મનુષ્યનો ભવ કરતાં, સુખમાં અને સુખ શ્રેણીમાં દૃષ્ટિ પામતાં, છેલ્લે બાવે સર્વ વિરતી-આરિયને અંગીકાર કરી નિરતિયાર પણે પાળીને મોહનો નાશ કરે. અર્થાત્ બાવ ભ્રમણ કરાવનાર પ્રયત્ન શત્રુભૂત મોહની કર્મનું સમૂળ કિન્મૂલન કરે.” ૯૬.

જ્ઞાન દર્શના વરણ તિમ, અંતરાય ચક્રચુર

કેવળ યુગ પ્રગટાવીને, વિદા નંદ ભરપુર. ૯૭.

“ તે સાથે જ્ઞાનાવરણી, દશનાવરણી અને અંતરાય કર્મને પણ ચક્ર ચૂર કરી નાંખે. એ પ્રમાણે ચારે ધાતિકર્મનો દાવ કરીને કેવળ જ્ઞાન અને કેવળ દર્શન રૂપ ભાવ ચક્ષુ યુગળ આત્મામાં પ્રગટ કરે. જેથી જ્ઞાનાનંદ વડે ભરપૂર સ્થિતિને પામે.” ૯૭.

આયુ લગે ભૂતિ પાવન કરે, પૂજે સુરનાર સાથ;

દિવ્ય ધ્વનિ દીપે દેશના, પર ઉપગારી નાથ. ૯૮.

“ પછી કેવળી અવસ્થામાં, આયુષ્ય હેપ ત્યાં સુધી પૃથ્વીને પતીત કરતા સતા વિગરે, દેવતાઓ અને મનુષ્યના સમુદ તેમની સેવા પૂર્ણ કરે અને તે પરઉપગારી તથા અનાથ ભાગ્ય છોડેના નાથ એવા કેવળી ભગવાન દીવ્ય સ્વરે દેશના આપે. જેથી અનેક ભગવંતો પ્રતિભોધ પામે.” ૯૮.

બાળજીવ શિક્ષા શતક.

૮૬

યોગ નિરોધ અંતે કરી, રોષ કનં કરી નાશ,
ચિદાનંદ ધન સંચરે, સમયે શિવ આવાસ. ૯૯.

“આયુષ્યને અંતે મન વચન કાયાના યોગનો રોષ કરી, ખાકી રહે-
લા ચાર (નાગ, ગોત્ર, આયુને વેદની) અધાતિ કર્મને ખપાવીને ચિદાનંદ-
ના ધન રૂપ થઈ એક સમયે મોક્ષ મહેસમાં જઈ ત્યાં બીજાજમાન થાય” ૯૯.

સાદિ અનંત સ્થિતિ મુખભરે, નિરાખાત્ર નિરૂપ;

અજરાગર અનંત ચતુ, આતમ સંપત ભૂપ. ૧૦૦.

“ત્યાં તેઓ સાદિ અનંતકાળ પર્યંત, અનિવચનિય મુખથી ભરપૂર
પણે, કોઈપણ પ્રકારની અપ્રા (બીજા) વીના, અપ્રાપ્તિ પણ, જન મરજીથી
ઉપાધિ વિરહીત, અનંત ચતુષ્ટય (અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ને વિશે.)
રૂપ આત્મિક સંપત્તિના સ્વામિ થઈને રહે-ધરીને જન્મને આ સંસારમાં જન-
ન્મ ધારણ કરવા પણ નથી એવા તેઓ અવિનાશી મુખને ભોગવે. જન્મ
ધારણ કરવાના કારણે ભૂત સર્વ પ્રકારના કર્મો સમૂળ બસ્મી ભૂત થઈ ગયે-
લા હોવાથી કારણને અભાવે જન્મ ધારણાદિ કાર્ય ઉત્પન્ન ન થાય.” ૧૦૦.

આ પ્રમાણે મોક્ષ પ્રાપ્તિ પર્યંત ઊત્તરોત્તર તેને પ્રાપ્ત કરવાના કારણો
સહીત વ્યાખ્યા દર્શાવીને હવે ઊપસંહાર કરતા સતા કહે છે.-

બાળજીવ શિક્ષાશતક, ક્રુત વૃદ્ધિ દાનાર;

બુધ ગંભીર સુચિચાર નર, સફળ કરે અવતાર. ૧૦૧.

આ બાળજીવને શિષ્યામણ મળી શકે એવું શતક (સો દુહા) જ્ઞાનની
વૃદ્ધિ કરનાર છે. તેથી ગણ્યા અંતે ગંભીર મનુષ્યો તેનો ભલે પ્રકારે વિચાર
કરીને પોતાના મનુષ્ય જન્મને સફળ કરે. ૧૦૧. આ દુહામાં ક્રતાએ પો-
તાના ગુરુ શ્રીમાન વૃદ્ધિચંદ્રજીનું તથા પોતાનું (પંચાસ ગંભીર વિ-
જયજી) નામ સૂચવેલું છે.

કર ‘કર શાળા અહીં શશી, માધ અસિત ગુરુવાર;

આજીમી દિન પૂરજી કર્યુ, પ્રેમચંદ્ર રૂચિવાર. ૧૦૨.

સંવત. ૧૯૫૨ ના માઘ માસના કૃષ્ણ પક્ષની અષ્ટમીને દિવસે ગુરુ
વાસરે, પ્રેમચંદ્ર ‘શાજી’ નામના ભાવનગર નિવાસી એસવાળ માલિય
શાયકની રૂચી વેદાને આ શતક બતાવીને પૂર્ણ કર્યું છે. ૧૦૨.

ભાવનગર આદિ જિતવડ, કરતા બધિ નિસ્તાર;

તમ મહિમાએ સફળ હુઓ, આજ મનોરથ સાર. ૧૦૩

શ્રી ભાવનગર રોડેરમાં શ્રી આદિનાથ બગવંત બચ્ચલોનો નિ-

૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

રતાર કરતા સત્તા બિરાજે છે, તેમના મલિના વડે-કરી કાંઈ છે કે-આજે આ શતક બનાવવાનો મારો મનોરથ ફળી ભૂત થયો છે-અર્થાત્ સંપૂર્ણ પ-જ્ઞાને પામ્યો છે. ૧૦૩.

ધ્વનિ બાળમ્બ શિક્ષાશતક.

નિતિવાક્યામૃત.

(અનુસંધાન પ્રકર ૬૪ થી)

૧૧૬. કાર્ય કરી આપવામાં અશ્રિતોને વધારે ગણ્યા પરંતુ સ્નેહ પૂર્વક જ્ઞેયામાં તથા જોડાવવામાં તે સર્વે ઉપર સમાન દૃષ્ટિ રાખવી.

૧૧૭ થોડા મનમાંથી અણુ મન લેવું તે મરેલાને મારવા જેવું છે.

૧૧૮ જે દુષ્ટનો પ્રતિકાર કરી શકતો નથી તેની પાસે પોતાના કાર્યનું નિવેદન કરવું તે અરણ્યમાં ફદન કરવા જેવું છે.

૧૧૯ દુરામદી પુરુષને હિત વચનનો ઉપદેશ કર્યો એ બધેરાની આગળ ગાળન કયો જેવું છે.

૧૨૦ જેને કાર્યનું જ્ઞાન નથી તેને શિક્ષણ આપવું એ અધની પાસે નૃત્ય કર્યા જેવું છે.

૧૨૧ અધિમાદી માણસને સુક્તિ બતાવવી તે ફોતરા આંકવા જેવું છે.

૧૨૨ નીચના ઉપર ઉપકાર કર્યો તે પાણીમાં નાંખી દોષેલા મીઠા બરાબર છે.

૧૨૩ જે વિશેષ સમજ્ઞો ન હોય તેને સમજાવવાનો પ્રયાસ કર્યો તે સુકાયેલી નદી તરવા જેવું નિષ્ફળ છે.

૧૨૪ પરોપકમાં ઉપકાર કર્યો તે કચેલા માણસના પગ ચાંચા બરાબર છે. અર્થાત્ તેની તેને બચાવે પડતી નથી.

૧૨૫ સમય શિવાય વિજ્ઞાપના કરવી તે ખારી જળીનમાં ખેલી કર્યો બરાબર છે.

૧૨૬ શત્રુ ઉપર ઉપકાર કરી કહી બતાવવું તે ફરીને વૈર કર્યો જેવું છે.

૧૨૭ સુણુ અવસુણુનો નિશ્ચય ન કરતાં બીજને અનુમદ અથવા બીજા સાથે નિમદ કર્યો તે પોતાની દાનીકાદક છે.

નિતિવાક્યાનુત.

૯૧

૧૭૭ ઉપકાર કિંવા અપકાર કરવામાં ને અસમર્થ હોય તેને સંતોષ કિંવા રોષ થાય તેમ કનુ' તે કેવળ પોતાની વિટળના છે.

૧૭૮ ને પોતાના ગામમાં શરે હોય તેનો શબ્દ ફક્ત ખીમ્બુની ખીમ્બોને બધ કારક હોય છે પણ ને સંગ્રામમાં શરે હોય છે તેનો શબ્દ તો સર્વને બાધકારક થાય છે.

૧૮૦ વેમવ તો એક કે જેનો અન્ય દોષ પણ ઉપભોગ કરી શકે.

૧૮૧ જે વિભવનો માત્ર પોતાથીજ ઉપભોગ થાય છે તે વિભવ નહીં પણ એક વ્યવસ્થા રોગ છે.

૧૮૨ જે ધર્મી રાખીને બાણુએ બેને શ્રુ ન વ્યથવા.

૧૮૩ જે માણુસ શત્રુનો કે સેવકનો એક પણ અપરાધ સહન ન કરે તેને નિંદા વ્યથવો.

૧૮૪ જે માણુસ સર્વ રાજકીય મંડળમાં નગર નાપિકની જેમ સમાન ભક્તિ રાખે તે રાજકારભારમાં ધણી મુદત સુખી ટકી શકે.

૧૮૫ શત્રુએ મોકલેલી બોટનો સ્વીકાર પરીક્ષા કર્યા કરાખ્યા શિવાય કરશે નહીં.

૧૮૬ સેવક પુરૂષો છે તે રાખના નેન છે.

૧૮૭ સેવકોને બહીશની આશા હોય છે તો તે રખાળીનું દાર્દ વલ્લવી કરે છે.

૧૮૮ પ્રથમથી વિચાર કર્યા વિના કામગામ કર્ય કરવું નહીં.

૧૮૯ અરે વિચારવાળો તેજ સમજનો કે જે સમક્ષ ઉપલબ્ધ કાર્યને પણ વિચારીને કરે.

૧૯૦ ધણી તારાની કરેલા કાર્ય ભણીવાર અનર્થ ઉપગમે છે.

૧૯૧ વિચાર કર્યા શિવાય કામ કર્યા પછી, પ્રાપ્ત થયેલા અનર્થને દૂર કરવાનો ઉપાય કરતો એ પાણી વહી ગયા પછી પાણી પાંપવા બરેબર છે.

૧૯૨ જેનો એક અંશ વ્યથવો તે સમગ્ર વ્યથયું એમ સમજવું. પણ સંપૂર્ણ વ્યથવમાં એમ ધારવું નહીં.

૧૯૩ જેના બુદ્ધિ અને પરાક્રમ એક મુશ્કેલ કામ કરવાને શક્તિવાળા થાય તે માણુસ સર્વ કાર્ય કરી શકે.

૧૯૪ જે લાણી સયુક્તિક ન હોય તે કલા છતાં પણ ન કલા બંધાર વ્યથવી.

૯૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પરંતુ ચોપાનીઆને જુડા મોકલવાનો અર્થ તેમજે આપનો પડશે.

૪ સાચતા વર્તે માટે આજથી એક આસની બેઠકે આસે શુદ્ધી ૧૫ ની અદર શી મોકલાવી દેવાનું દરાવવામાં આવ્યું છે. એ પ્રમાણે શી આબોધી આ વર્તેના બહાર પડેલા આદિ પાણી મોકલવામાં આવશે. ૫ સભાસદો પૈકા જેઓ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના માલિક હશે તેમજે આ વર્તેનું આજ સુધીનું લવાવટમ મોકલવું કે કેમ? તે તેઓની મુનસી ઉપર રાખવામાં આવ્યું છે.

૬ નવા દાખલ થનારા સભાસદોને પણ ઉપર પ્રમાણે લાભ આપવામાં આવશે પરંતુ તેમજે ઉપર સૂચવેલો કલમ નીચેના નિયમ પાળવાનું કયુક્ત કરવું પડશે.

૭ ચોપાનીઆને આજે બહાર પડતી બેઠક પાણી સભાસદોને આપવામાં આવશે.

આ ઠરાવ આજ સુધીમાં થયેલા અને હવે પછી થનારા સભાસદોને બહાર જવા માટે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે.

મિતિ. બાદપદ શુદ્ધિ ૧૫ સંવત ૧૯૫૧.

અમરચંદ મેસાભાઈ.

મંત્રી.

વર્તમાન સમાચાર.

નામદાર ગવર્નર સાહેબને આવક સમુદાય તરફથી

શ્રી અમદાવાદ મુકામે આપેલા માનપત્ર

સંબંધી ટુંક હેવાલ.

ચુંબક મહાકાના હાલના ગવર્નર સાહેબ લોર્ડ સેન્ડરર્સ આજે આસની આળેશીએ અમદાવાદ પધાર્યા હતા. તે પ્રસંગેના લાભ લાભે આવક સમુદાય તરફથી માનપત્ર આપવાની જોડવાળી કરવામાં આવી હતી. એ જાણત તેઓ સાહેબને પ્રથમથી શેશન કરતાં તેઓ સાહેબે માનપત્ર લેવાનું સીકાયું હતું. એ પ્રસંગે માટે શેઠ આજે ૬૨૭ કદવાળું ૨૭ના પત્રીવદ કરવાના મિનિમિ સાહેબે તરફથી લેવાને આજે વર્તેના સુતેવાના

વર્તમાન સમાચાર.

૯૪

અદર્યોનો આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. માનપત્ર આપવાનો દીવસ આવ્યું તદ ૧૧ અગાઉ એટલે શ્રીપરુષોત્તમ પવનો પ્રથમ દિવસ (અઠ્યાસર) હોવા છતાં પણ આ કાર્ય આવક સમુદાયના ખાસ હિતનું હોવાથી આવક વર્ગના મુખ્ય મુખ્ય આવેલાન અદર્યો જેઓ તથકમાં હોવાથી આવી શકે તેમ હતા તેનો મોટો ભાગ અમદાવાદ આવેલો હતો. જેમાંના કેટલાક અદર્યના નામ નીચે પ્રમાણે—

શ્રી સુભાષથી

શેઠ. પ્રેમચંદ રામચંદ

શેઠ. વીરચંદ દીપચંદ

શેઠ. માણિકચંદ કપુરચંદ

મારવાડ દેશના

શેઠ. કૃષ્ણાચ રંગાચ વિગેરે

પાંચ અદર્યો

શ્રી મંગરોળા

શા. છોડાલાલ પ્રેમચ

શા. ચત્રબાજ ગોવર્ધનદાસ

જેતપુર

વકીલ. ઓતમચંદ જેઠા

રા. દેવચંદ ઓતમચંદ

પારીસટર

શ્રી સુરત

શા હીરાચંદભાઈ

પાલજપુર

રાજેશી મંગળજીભાઈ ઇશ્વરજી

ભરૂચ

શેઠ અનુપચંદ મહુકચંદ

શેઠ માણિકચંદ લક્ષ્મીચંદ

લખતર

સંઘવી કુલચંદ કમળશી

શ્રીધુળીઆ (ખાતદેશ)

શેઠ સખારામભાઈ દુલભદાસ

શ્રી ભાવનગર

વેરા. અમરચંદ જસરાજ

શા. કુંવરજી આણંદજી

શ્રી દીક્ષી

રાગન દિન દવાળસીંધ ડીગંબરી

ઉપર જણાવેલા સર્વે અદર્યો આવળુ તદ ૧૧ અગાઉ અમદાવાદ આવેલી પહોંચ્યા હતા. માનપત્ર એક સુંદર પેપર ઉપર સુંદર સાહીથી છપાવી કરતી પાર્ટર ઝીક ચળકથી બરાવેલી હતી. માનપત્ર મુકવા માટે બેનમુન કારી ગરીબો એક રૂપાનો ગોળ ડાળડો કરાવવામાં આવ્યો હતો. માનપત્ર આપવાનો વખત બપોરના બરાબર દોઢ કલાકનો નિર્માણ થયેલો હતો. તે વખતે ઉપર જણાવેલા અદર્યો તથા અમદાવાદના આવક વર્ગના મુખ્ય મુખ્ય સંભાવી ત અદર્યો ગળી પગ અદર્યોનું ડેપુટેશન નામદાર ગવર્નર સાહેબ, સાગર મતિના કિનારાપર આવેલા સાહીબગમાં ઉતરેલા હતા ત્યાં ગયું હતું.

બરાબર ટાઇમે ગવર્નર સાહેબે પધારી સર્વે અદર્યોની મુલાકાત લીધી ત્યાર બાદ નગરદેહ પ્રેમાભાઈ દેગાભાઈના ચીરંજીવી મજીઆ-

૯૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધર્મે માનવત્વ વાંતી સંબંધાવ્યું. એ માનવત્વમાં મુખ્ય-નામદાર ગવર્નરે મરકી અને દુકાળના સંબંધમાં કરેલા મદદ પ્રયાસની સ્તુતિ, પુનામાં થયેલા અકસ્માત્તે એ ખુનોના સંબંધમાં દિલગીરી અને પાક્ષીતાજ્ઞાના ઠાકોર સાહેબ સાથે યાદતા તકરારના સંબંધમાં આપેલી અને દત્તે પછી આપવાની અરજી (નંબર કિવર ૪૦૦૦૦ સર્વિસો કસ્ટાસમાં આવી છે તે) કિવર લક્ષ આપવાની વિનંતી-એ તબુ બાબતો હતી.

માનવત્વ વંચાઇ રહ્યા પાદ નગરશેઠ મયાલાઇ એમાલાઇએ તેને ડાખડમાં મુકીને તે ડાખડે નામદાર ગવર્નર સાહેબને અર્પણ કર્યા. તે ડાખડનો સ્વીકાર કર્યા પાદ નામદાર ગવર્નર સાહેબ તેનો કિવર દેવા બિલા થયા. તેમણે આપેલા કિવરનો સાર આ પ્રમાણે દત્તે-તમેએ આપેલા માનવત્વથી અને અર્ધ સુધી આપવાના લીધેલા પ્રપચથી હું બહુ આભારી થયો છું. તમારા માનવત્વના નરવા અચૂત છેલા પારિવારમાં બહુએલી પાક્ષીતાજ્ઞા દરખાસ્ત સાથેના તકરાર સંબંધની દકાકત આપત્ત હું સારી રીતે ધ્યાન આપીશ અને તમારી અમળ્ય બે રીતે દૂર પથે તેની તકલીબ કરીશ. મરકી અને દુકાળના પ્રસંગમાં એ કામ બે બે ઓશીસરોને સંપત્તમાં આવેલું તેમણે તેમજ મુખ્ય અને પુના વિગેરેના માનવી અદરોતોએ બહુ સારી રીતે અને મદદ કરી છે બંધી હું તે કાર્યમાં ફોલોવેડ મળે શક્યોછું. તેવા મદદ આપનાર અદરોતોને સરકાર બહુ બતી તરી. પુનામાં થયેલા એ યુરોપીયન ઓશીસરોના ખુનોના સંબંધમાં તમેએ બહુએલી રીઝોલ્યુશને હું મળતો આવુંછું અને તે ખુનોના કરનારોએ વડેવાસર પદકામ ચોખા ગિદ્દા મેળવશે એમ મનેછું. આ તરફની કરામત અર્થે તેમણે હું બહુ બહુ યથોચ્છ. કરીને તમે આપેલા આપકાર મારે તમારે હિમાર મળે છે. મનરિ.

આ પ્રમાણેના બતાવણે અગત્યની ટાંચોતોત પામીને તેમજ તેમજ કિવરથી શેડ બીરબદ મારા કીપાકે કી અમળ્ય મળેલા મળેલા મળેલા સત્કારણ વાત ઉપર થતા પછી અને સમયસરના કિવરને સ્વતંત્ર મુખ્ય મુખ્ય ગ્રુદરોએ એમાલાજ્ઞા અને નામદાર ગવર્નરને મળેલી અને મળે મળે દુલતા દાર મરકેલી, પુના મુખ્ય અર્પણ કરી તે મળેલી અને લીધેલી.

ત્યારપાદ સર્વે ગ્રુદરો નગરશેઠને મળેલા મળેલા દુલતા અને અકાર મળેલી આપેલા ગ્રુદરોએ આપનાર માનવત્વમાં અમળેલા મળેલા અને મળેલા માનવત્વની અમળેલા મળેલા એ માનવત્વના અમળેલા મળેલા મળેલા મળેલા

વામાં આવશે. આ ચરિત્રની રસીકતા ને ઊર્વેશી મજા વધુ પડે એમ નથી. જે વર્ષના જે પુસ્તકોથી અને આ વર્ષના જે આકાશી માહકોના દિગ્ગજ રજત થયેલું છે કારણ કે કંઈક પુરવ કળીકાળ સર્વજ્ઞ છે.

આ વર્ષનું લવાજમ પોસ્ટલ સાથે રૂ.૧૫, બાવનગર વાળાનો રૂ.૧૫

માહકોને ખાસ ચેતવણી.

લવાજમ મોકલનાર માહકોએ અથવા બુકોના પૈશા મોકલનારે ટીકીટ માફલની નહીં-કારણ કે ટીકીટ ટપાલમાં મોકલેલો જાય છે. ટપાલનું નેત્રામ અમારે શિર નંધી માટે અમારા એ.ક.કેને પૈશા લાવવા અથવા મનીઓર્ડર મોકલવો. આ સુચના જરૂર લક્ષમાં લેવી.

જૈન લેખકોને સુચના.

જે આકાશી પ્રગટ કરવામાં આવતી જાહેર ખખર ઉપરથી “સમક્ષિત” ના વિષય ઉપર ચાર ગ્રુહસ્થાએ વિષય લખી મોકલ્યા છે. તે કમીટીને તપાસવા સોંપ્યા છે. તેમનો રીપોર્ટ આ-વ્યેથી પ્રનામ લાગક વિષય હશે તેમને પ્રનામ મોકલવામાં આવશે અને તે વિષય આગાનિઆમાં દાખલ કરવામાં આવશે.

ખીલત જે વિષય મળ્યો કેમકે લેખકે વિષય લખી મોકલ્યો નથી તેની “મોટી જાણના” મળ્યો વિષય જે લ-ગત વગર મળ્યા છે તે તપાસવા તરફથી સંપૂર્ણ કરવામાં આવતો જે ખખર જે મળ્યો વિષય કેમકે લેખક લખી મોક-લ્યો નથી તેની “મોટી જાણના” મળ્યામાં આવશે. માટે પ્રથમ આગાની જાહેર ખખરમાં સુચવેલી સુચના મુજબ જેમનો વિ-ષય લખવા તરફથી જે વિષય લખી મોકલવો.

અમરસંદ દેશભાઈ

મંત્રી.

સવાજમની પદ્ધતિ.

[illegible]